

mucitler ve icat öyküleri

ÇİĞDEM CAN

GENÇ TİMAŞ
Gül Keyfim Gül | 8

Yayın Yönetmeni | Savaş Özdemir
Yayın Koordinatörü | Tülay Öncü
Editör | Cansev Ayanoğlu
İllüstrasyonlar | Ayşe Zinnur Çetin
Kapak Tasarım | Erdi Demir
İç Tasarım | Nur Kayaalp

16. Baskı | Nisan 2019
Raf | 12+Roman Öykü

Uluslararası Seri No
ISBN: 978-605-08-2319-61

TİMAŞ YAYINLARI

Adres | Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alayköşkü Cd. No:5
Fatih/İstanbul

Tel | (0212) 511 24 24 | **Sertifika No** | 12364

E-posta | bilgi@genctimas.com

 genctimas.com genc_timas
  genctimas

Baskı ve Cilt | WPC Matbaacılık

Adres | Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No:17-1
Esenyurt / İstanbul

Tel | (0212) 886 83 30 / **Sertifika No** | 35428

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

içimdekiler

işte böyle sevgili okur / 7
takvim / 10
sabun / 13
tekerlek / 16
sakız / 17
tırnak cilası / 19
yüzme havuzu / 19
mürekkep / 20
görünmez mürekkep / 22
alfabe / 22
şemsiye / 24
barut / 25
para / 26
banka / 27
vinç / 28
vida / 29
tornavida / 30
bıçak / 30
kaşık / 31
çatal / 31
makas / 32
parşömen / 32
kâğıt / 33
bumerang / 34
pusula / 34
roket / 35
parfüm / 36
matbaa / 39
mikroskop / 41
kibrit / 42
düdüklü tencere / 43
buhar makinesi / 44
bebek arabası / 46
tutkal / 46
güneş gözlüğü / 47
tırış bıçağı / 48
jet motoru / 48
balon / 49

kilit / 52
ambulans / 53
kurşunkalem / 53
saklama kabı / 54
lokomotif / 54
saban / 56
stetoskop / 56
yangın söndürücü / 57
körler alfabetesi / 58
aspirin / 59
daktilo / 60
ingiliz anahtarı / 61
posta pulu / 61
bisiklet / 62
silgi / 64
şişme lastik / 65
çengelli iğne / 66
dikiş makinesi / 66
zeplin / 69
asansör / 70
şırınga / 73
konserve açacağı / 74
yürüyen merdiven / 74
akümülatör / 76
plastik / 76
dikenli tel / 77
kesekâğıdı / 77
blue jeans / 79
ark lambası / 79
telefon / 80
buzdolabı / 85
ampul / 86
yazar kasa / 92
elektrik ısıtıcı ütü / 92
ütü masası / 92
benzinle çalışan ilk otomobil / 93
kola / 94
kontak lens / 95

teyp / 97
posta kutusu / 98
traktör / 98
motosiklet / 99
fare kapağı / 100
sinema makinesi / 102
dizel motor / 102
kalemtırış / 104
osiloskop / 104
bulaşık makinesi / 105
ataş / 105
gaz maskesi / 106
cd / 106
dvd / 107
elektrikli süpürge / 108
ayna / 108
yalan makinesi / 109
uçak / 110
raptiye / 112
çamaşır makinesi / 113
klima / 113
termos / 114
helikopter / 114
saç boyası / 116
ekmek kızartma makinesi / 116
fermuar / 117
geiger cihazı / 118
patates cipsi / 118
yara bandı / 119
yapışkan bant / 120
çay makinesi / 120
trafik ışıkları / 121
kedigözü / 121
bilendir / 122
dolmakalem / 122
alışveriş arabası / 123
fotokopi makinesi / 124

tükenmez kalem / 125
parkmetre / 126
mikrodalga fırın / 126
transistör / 127
kar makinesi / 127
daksil / 128
teflon tava / 128
uzaktan kumanda aleti / 129
kalp pili / 131
lazer / 133
atm makineleri / 135
cep telefonu / 136
kendi kendini silen kâğıt / 139
atılabilir cep telefonu / 140
havada beş yıl kalabilen
uçak / 140
peçete bilgisayar / 141
havayı temizleyen duvar / 142
suyula çalışan araba / 142
üç boyutlu televizyon / 143
yaşı tespit eden kamera / 144
internete bağlanabilen
şemsiye / 145
kalem şeklinde balık oltası / 145
icat niteliğindeki ilkler / 148
ilk mum / 148
ilk otel / 149
ilk margarin / 149
ilk kahvehane / 150
ilk hayat sigortası şirketi / 150
ilk plaka / 151
ilk çek / 151
ilk sigara / 152
neler oldu neler... / 154
olma mı! / 172
icat icat... iyice at... / 176
“meydın törki” icatlar... / 178

işte böyle sevgili okur...

Sabah kalkıyorsun. Belin tutulmuş, kolun, bacağın uyuşmuş. Her tarafın ağrılar içinde. Yerde yatmaktan yerçekimi iliklerine işlediği için tepeden aşağı bünyenin canına okunmuş. E peki neden? Yatak mı battı. Ne yatağı? Yatak yok.

Banyoya giriyorsun. Musluğu açacaksın, musluk yok. Sabuna uzanıyorsun. Anlamsız. Çünkü sabun yok. Dişini fırçalayacaksın, fırça yok. Saçını tarayacaksın, tarak yok. Hiçbirini yapamadan banyodan gerisin geriye çıkıyorsun.

Bari kahvaltı yapayım diyorsun. Sofraya oturuyorsun. Masa yok. Kızarmış ekmeğe tereyağı süreyim diyorsun. Ekmeği kızartan makine yok. Tereyağı sürececek bıçak yok. Ne varsa onu yiyeyim diyorsun. Fakat yiyeceklerin hepsi bozulmuş. Neden? Çünkü buzdolabı yok. Yemek olsa bile yiyecek kaşık yok, tabak yok, çatal yok. En iyisi giyinip

çıkayım diyorsun. Ütü yapmak istiyorsun. Ütü yok. Olan giysimi giyeyim diyorsun. Giysini kapatacak düğme, fermuar yok. Ne varsa dolanıp evden çıkıyorsun. Kapıyı kilitleyeceksin. Kilit yok, anahtar yok. “Hırsızlara müessesemizin ikramıdır” gibisinden kapıyı açık bırakarak çıkıyorsun.

Arabaya biniyorsun. Arabanın motoru yok. Direksiyon yok. Tekerlek yok. Hatta binemiyorsun, çünkü araba yok. Onca yolu yayan gideceksin. Yalınayak tabanların patlıyor. Neden? Çünkü ayakkabı yok. İş yerine geliyorsun. Bunalıp bari dinlenmek için sandalyeye oturayım, diyorsun. Geri geri yere düşüveriyorsun. Çünkü sandalye yok. Toparlanıp kalkıyorsun. “Neler oluyor böyle!?” diye eşi dostu aramak istiyorsun. Telefon yok. “Bari bir çay içeyim” diyorsun, bardak yok. Not bırakıp yokluklarla dolu bu yaşanmaz yerden çıkmak istiyorsun. Not falan yazamıyorsun. Çünkü kâğıt yok. Kalem yok.

Gene yalınayak ve yayan bir şekilde eve dönüyorsun. Bu arada diyelim onuncu katta oturuyorsun. Onca merdiveni tek tek adımlamak suretiyle çıkman gerekiyor. Neden? Çünkü asansör de yok. Eve giriyorsun, akşam olmuş. Her yer karanlık. Lambaları yakacaksın. Lamba yok. Mum arıyorsun. Mum da yok. “Bari kibrit yakayım” diyorsun, o gene hiç yok. Kafayı yiyorsun. Pardon yiyemiyorsun, çünkü artık bu kadar yokluktan dolayı halin de yok...

İşte böyle sevgili okur... Kendilerini hayatımızdan çıkardığımız anda kalan boşluk, icatların bizim için ne denli önemli olduğunu anlatmaya yeter herhalde.

Dünyayı yaşanır hale getiren bu buluşlar yaşantımızı sadece kolaylaştırmakla kalmıyor, nefes almaktan sonraki en büyük ihtiyaçlarımızın karşılığı gibi bir vazife de görüyor.

Biz de bu icatlara kayıtsız kalamadık; dişimizi fırçalamamıza, saçımızı taramamıza, bilgisayar kullanmamıza, araba sürmemize, lambaları yakmamıza, televizyon izlememize, fritözde patates kızartmamıza neden olan, kısacası onlarsız olamadığımız ama hepsini sıralamaya kalkarsak lafı uzatıp can sıkacağımız cümle icadı ve mucidini anlattığımız bu kitabı hazırladık.

Öyleyse buyur, “sayfa çevirgeç” icat olana kadar sayfaları elinle çevire çevire oku. O kadar da değil yani.

Aklınızda bulunsun
diye söylüyorum!

Ne demiş Bernard Shaw
“Akıllı adam aklını kullanır.
Daha akıllı adam başkalarının da
aklını kullanır.”

takvim

Takvim, ay ve güneşin hareketleriyle ayarlanmış olan, yılın günlerini gösteren, zaman bölümlenme sistemidir. Tarihi insanlık tarihiyle eşitir. Sonuçta her çağdan insanın yaşamsal işlerini hizaya sokacak bir zaman kavramına, tarihlemeye ihtiyacı vardır. Şimdi mesela en ilkelinden ele alalım. Takvimsizlik ona bile uymuyor:

- Yarın dinozor avına gidiyor muyuz?
- Yarın ne?
- Yarın mı ne?
- Evet yarın.
- Bugünden sonraki gün.
- Bugün ne?
- Dünden sonraki gün.
- Dün ne?
- Elinin körü!

Demek işten bile değil, değil mi? Bu yüzden takvim zaman içinde yönümüzü bulmak açısından kesin ve net olarak ihtiyacımız olan bir şeydir.

İlk insanlar güneş, ay, yıldızlar ve diğer gök cisimlerini gözlemleyerek, mevsimleri, ayları, haftaları ve günleri hesaplamışlardır. Bunun dışında ağaçların yapraklanmasından tutun, çiçeklerin açmasına, yağmurların yağmasından kuraklığa, nehirlerin taşmasından yaprakların dökülmesine kadar bir sürü alametle takvimlerini belirlemişlerdir.

Bir yılı güneş yılına dayalı olarak günlere ayırarak ilk takvimi bulan kişiler Mısırlılar olmuştur. Ay'ın 1 yılda 12 kere tekrarlanan ve her biri 29,5 günden oluşan bir dönüş hareketi vardı. Güneşin ise 365 gün 6 saatte tamamladığı ve sonucunda mevsimlerin oluştuğu bir dönüş hareketi mevcuttur. Ay yılı ile güneş yılının süreleri birbirinden farklı olduğu için ay yılı güneş yılından 11 gün daha kısadır. Bu bilgilerden yola çıkarak Julius Sezar, güneşin hareketlerine tam uyabilen bir takvim yapmaları için ilgili kişileri MÖ 46 yılında görevlendirir. İşte şu an bildiğimiz, bir yılın tam 365 gün 6 saat ettiği bilgisi o zaman ortaya konulmuştur. Rivayete göre bu takvimin başlangıcı sayılan gün ise, Sezar'la Kleopatra'nın ilk buluştukları günmüş.

Fakat bu takvimin şöyle bir ayrıntısı daha vardı. Bu takvim azıcık bozuk çıkmıştı. 128 yılda 1 gün atıyordu. Tarih 16. yüzyılı gösterdiğinde bu hatadan doğan fark tam 10 güne ulaşmıştı. Yani ilkbahar 21 Mart'ta başlayacağına 11 Mart'ta başlıyordu.

Bu farkı ortadan kaldırmak için yine o zamanlarda yaşamış olan Papa Gregorius 4 Ekim 1582'den sonraki günün 15 Ekim 1582 olmasına karar verdi. Ayrıca ilerleyen yıllarda bu farkın yeniden oluşmasını önlemek için de artık yılların dört yılda bir tekrarlanmasına oy birliğiyle karar verildi. İşte biz günümüzde bu takvimi kullanıyoruz.

sabun

Tarihi MÖ 6000 yıllarına kadar uzanan sabun bulunmadan önce Fenikeliler kül ve kili temizlik malzemesi olarak kullanıyorlardı. MÖ 600 yıllarında bulunan ve kullanımı daha çok Orta Çağ'da hızlanan sabun, takas araçları içinde çok büyük değeri olan bir eşya, tıp alanında ise tedavi maksatlı olarak kullanılan bir şifa sebebi olarak köpük köpük temizleme hayatına başlamıştır. Eski Roma'da insanlar sabunla tanışınca mikropları neye uğradığını şaşırması, çığlık çığlığa kaçmışlardır.

Sabun benzeri maddelerden ilk kez MÖ 3000 yılından kalma tabletlerde bahsedilmektedir. Bu tabletlerden edinilen bilgilere göre potasyum ve yağla karıştırılarak elde edilen bir madde temizlik amacıyla kullanılıyordu.

Sabunla ilgili bir Roma efsanesine göre, sabunu ilk keşfedenler kadınlar olmuştur.

Hayvanların kurban edildiği Sapo Dağı'nın eteklerinde bulunan Tiber Nehri'nde çamaşırlarını yıkayan kadınlar çamaşırlarını o gün sanki önceki günlerden daha bir rahat, daha bir uğraşmasız, çitilemesiz yıkadıklarını fark ederler. Çünkü hayvanların kurban edildiği bu Sapo Dağı'ndan Tiber Nehri'ne yağmurla beraber inen hayvan yağları, inerken odun küllerine karışmıştır. Belki bu tavşanın suyunun suyu formülüydü ama olsun, efsane bu, istendiği kadar atılabilir. Bu sanki sabun üreten laboratuvardan dağ, kadınların o gün yıkadıkları çamaşırları bir güzel köpürtmüş, lekeden eser bırakmamıştır.

İngiltere'nin eski halklarından olan Keltler, hayvansal yağları bitki külleriyle karıştırıp sabun üretebiliyorlardı ve buna "saipo" diyorlardı. Bu kelime daha sonra "soap" şeklini almıştır. Eski Mısırlıların da hayvan ve sebze yağları ile alkalimli tuzdan elde ettikleri bir temizlik malzemesiyle yıkadıkları MÖ 1500 yılına ait Ebers papirüslerinden anlaşılmıştır.

Eski Yunanlılar ise sabun kullanmak yerine, vücutlarını yağ ve killerle sıvıyorlar, sonra kum ya da sünger taşıyla fırçalayıp "strigil" denen kavisli metal bir aletle vücutlarında oluşan tabakayı kazıyorlar, yıkadıklarına yikanacaklarına pişman oluyorlardı. Daha sonra da bedenlerine zeytinyağı sürüyorlardı.

Yedinci asırda meslek haline gelen sabun yapımcılığı, sabunculuğun gelişimiyle kurulan ticaret ağları sebebiyle tüm Avrupa'ya yayılmaya başladı.

Sabun tüketimi arttıkça üretimi de arttı ve sabun-

cu esnafı için loca oluşturuldu. Türklerde sabun 11. yüzyıla kadar kullanılmadı ve bunun yerine temizlik maddesi olarak soda, çöven, saparma, sabunotu, süt kökü, kaşıkotu, kılaya kavuğu, acı ağaç, herdemtaze, tavşankulağı, hintkestenesi gibi saponinli maddeler ve kül kullanıldı.

Peki, bugünkü sabun ilk ne zaman ve kimler tarafından bulundu? Gravnannn! Süremiz doldu, cevap veriyoruz: İlk Çağ'da Araplar tarafından bulundu. Sabun yapımıcılığı Orta Çağ'da İslam ülkelerinde çok gelişmiş bir imalat koluydu. Osmanlılarda da sabun üretimi ve tüketiminin çok yaygın olduğu arşivde bulunan tarihi vesikalardan anlaşılmaktadır.

İngiltere'de sabun üretimine 12. asırda başlandı. O zamanlar Kral olan I. James sabun üretim hakkını yılda 100 dolar karşılığı bir sabun yapımıcısına verdi. Fakat sabun lüks tüketim maddesi sınıfına girdiği için, "yoksullara ne lazım, bitlensinler bize ne" zihniyeti hâkim olduğundan halkın sabun alarak banyo yapması imkânsızdı.

Bilimsel anlamdaki sabun yapımı 18. yüzyıla rastlamaktadır. Bu şekil bir sabun imalatı Michel Eugene Chevreul'un ortaya koyduğu kimyasal formüllerle gerçekleşmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu'nda sabunculuk hat safhada gelişmişti ve çeşit zenginliği açısından dünyada bir numara haline gelmişti. Misk sabunu, beyaz ve siyah paşa sabunu, Hünkârî sabun, Trablus sabunu, çiçek sabunu, alaca sabun, kara sabun, kokulu sabun, Kandiye

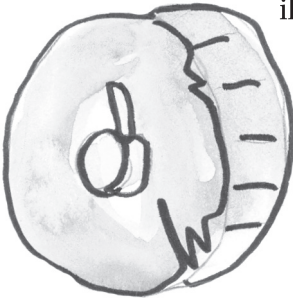
sabunu, Girit sabunu, Arap sabunu, leke sabunu bu çeşitlerden sadece üç beşidir.

Fatih döneminde Foça sabunhanesi ile ilgili düzenlemede ve Yavuz Sultan Selim dönemine ait Trablus sancağı kanunnamesinde sabunla ilgili hukuki düzenlemeler bulunmaktadır.

Temel olarak, zeytinyağı, prina yağı, ayçiçek yağı, yarfıstığı yağı, palmye özü yağı, içyağı gibi maddelerden elde edilen yağ asitleri ile sodyum tuzlarının, tepkimesinden oluşan sabun, yıkama, pişirme, sıvılaştırma ve sabunlaştırma evrelerinden geçerek kullandığımız hâle bürünüyor, yoğurma sırasında ise çeşitli parfümler ilave edilerek misler gibi kokulu sabunlar elde ediliyordu.

tekerlek

Okulda ilk öğrendiğimiz icat belki de tekerlektir. Tekerleğin icadını biliyorsan bir şeyler öğrenmeye başlamışsındır. Medeniyeti başlatan icatların başında yer alan bu dönen yuvarlak, “Öyle mi, demek tekerlek bulundu. Öyleyse medeniyet başlasın. Haydi eller havaya!” gibi bir duruma yol açmıştır. Peki,

ilk ne zaman bulunmuştur? Bu sorunun cevabını bilmek yerine sanmayı tercih edip, MÖ 3500 yıllarında bulunduğu sanılmaktadır şeklinde bir cevap veriyoruz. Kısacası tekerleğin ilk defa kesin olarak nerede ortaya çıktığı ve kim tarafından yapıldığı muammadır.

Artık birinin ağır şeyleri taşımaktan beli kopunca, taşıdığı şeyi bir ağaç kütüğüne dayaması, sonra peşinden onun da kütüğe yaslanması sonucu kütüğün hareket edip dönmesi suretiyle adamın “A tekerleği mi buldum nedir? Valla gidiyo bu!..” demesi şeklinde mi bulunmuştur bilemeyeceğiz. Ancak bu kadar atabiliyoruz. Fakat şöyle de bir şey var ki yine MÖ 3500 yılında Mezopotamya ve Doğu Avrupa’da çömlek yapımıyla uğraşan kişilerin tekerlek kullandıkları bilinmektedir. Artık siz nereden buldunuz diye gidip çömlekçilere sormak lazım.

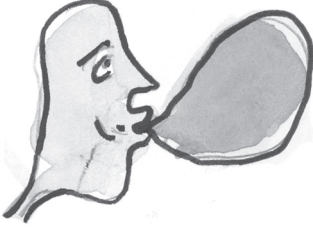
Ulaşım maksadıyla kullanılan ilk tekerleğin resimleri MÖ 3200 yıllarında çekilmiş, aman çizilmiş olup yine Mezopotamya’da bulunmuştur. Ta o zamanlar varlığına rastlandığı halde, tekerlekli ulaşım Güney Amerika’ya ancak 15. yüzyılda gelmiştir. Kendilerine hep birlikte “Yok artık!” diyoruz.

sakız

İnsanların en çok kullandığı, en çok tükettiği şeylerden biri... Bu çak çak çiğneyip, balonunu şişirerek ağızımızdan çıkarmadığımız lastiğimsi şeyin ilk ne zaman ve nerede bulunup çiğnendiğini merak eden varsa, buyursun.

Sakızın bulunuşu kimine göre eski Yunan’a, kimine göre Orta Asya’ya dayanıyor. Biz tarihî yazıtların, çizitlerin yalancısıyız. Neyse, işte ele geçen bilgilerin çoğunluğuna göre ilk kez çiğneyen Antik Çağ’daki Yunanlılar. Sakız ağacından elde edilen ve “mastiche” adını verdikleri bu

sakızı çiğniyorlar ama şişiremiyorlardı. Çünkü balonsuzdu.

İlerleyen yıllarda Yunanlı hekimler sakızın tedavi özelliği olduğunu keşfettiler. Mide, bağırsak ve akciğer hastalıklarından; siroz, kuduz ve yılan sokmasına kadar birçok hastalığın tedavisinde kullandılar. Egeliler faydasını gördükleri için sakızı çak çuk çiğneye dursunlar, dünyanın öteki ucundaki Mayaların da ağızları boş durmadı. “Chicle” adını verdikleri hindibayı keşfettiler. Hindiba sakızları kulağa pek tekin gelmiyor ama Kuzey Amerika göçmenlerine tanıttıkları bu sakızları satmaya başlayıp, bayağı kelli felli bir ticarete giriştiler.

Türklerin sakız çiğnemesine ise bir ada sebep olmuştur: Sakız adası. Damla sakızı üreten ağaçlardan toplanan bu sakızlar balmumuyla beraber çiğnenmeye başlanmıştır. Zamanla tüm Anadolu’ya yayılan sakız olayı halen hükmünü sürdürmektedir.

Ve yıllar geçti. Tarihin defterinde 1869 yazdı. Antonio Lopez Santa isimli bir Meksikalı general, mucit Thomas Adams’a, o zamanlar lastiğin yeni bir formu olan “chiclet” üzerinde çalışmalar yapması için teklifte bulundu. Kolları sıvayan Adams insanların ağızından düşmeyen bu şeyi buldu. Bugün çiğnediğimiz balonlu sakızı hem de. Antik Yunan’dan 21. yüzyıla uzanan bir talep meselesi. İnsanlar sevdiler demek ki...

tırnak cilası

Tırnak cilasının atası Çinliler... Daha doğrusu anası, çünkü ilk kez Çinli kadınların icat ettiği bir madde bu. MÖ 3000 yıllarında kullanılmaya başlanan tırnak cilası bu kadar elzem bir ihtiyaç mıydı ki milattan binlerce yıl önce bulundu bilemiyoruz. Ama o zamanlar Çinli kadınlar yumurta beyazı, jelatin, balmumu ve kına karışımından hazırladıkları bu cilayı tırnaklarına sürerlerdi. İçine bir bardak da un katıp kek yapanları da var mıydı, yine bilmiyoruz ama kadının güzel görünme isteğinin tarihin her döneminde aynı olduğunu biliyoruz.

Ha bir de bugün hanımların tırnaklarına sürdükleri bu cilanın, otomobilleri parlatmakta kullanılan ciladan hiçbir farkı yoktur. Karışımlar aynıdır. Biri keratinden oluşan insan tırnağına, diğeri metalden mamul araba kaportasına sürülür.

yüzme havuzu

MÖ 2500 yıllarında Mısırlılar, Yunanlılar ve Romalılar yüzme havuzlarında yüzerlerdi. O zamanlar havuzlar sadece kralların ve kral gibi yaşayanların eğlence aracıydı.

Diğer insanlar uzaktan bakarak “Ay ne güzel serin serin...” falan derler, içlerini çekerlerdi. Yüzme havuzları zaman içinde popülerlik kazandı ve eğlenip serinlemek için uzak ihtimaller arasından çıkmaya başladı.

Londra’da 1837 yılında açılışı yapılan ve altı bölümden oluşan çok büyük bir yüzme havuzu yapıldı. Ama asıl patlama olimpiyatlardan sonra oldu. Yüzme yarışlarının olimpiyatlara dâhil edilmesiyle tüm dünya ülkelerinde yaygın olarak yüzme havuzları inşa edilmeye başlandı.

mürekkep

Milattan 2500 yıl önceydi. Çinliler tarafından bulunan mürekkep, yine Çinliler tarafından kullanılmaya yer arıyordu.

Artık, Çinlilerden ithal mi ettiler, yoksa bir de onlar mı buldular o kadarını bilmiyoruz ama Mısırlıların da mürekkebi ilk kullanması aynı zamana denk gelir. Biz Mısırlıların yeraltındaki mezarlarından çıkarılan mürekkeple yazılmış papirüslerin yalancısıyız.

Romalılar ve Yunanlılar da bu mürekkep işinden kusur kalmadı. Sadece tablet ve kazı kalemi kullanmadılar. Mürekkeple de yazılar yazdılar. Temel maddesi zencefre, cıva, sülfür ve kan taşından olan mürekkeple yazılmış parşömenlerine rastlanmaktadır. O zamanlar büyük ihtimalle mürekkebe de “mürekkebis” adını vermişlerdir.

Bizanslılar da bu işten geri kalmadı. “Bizim başımız kel mi?” diyerek, imparatorluk yazışmalarında kutsal mürekkep dedikleri kırmızı mürekkebi kullandılar. Fakat 470 fermanıyla bu mürekkebin özel yazışmalarda kullanılması yasaklandı.

Bu mürekkep işi Orta Çağ’a gelindiğinde bayağı bir moda oldu. Altın ve gümüş yaldızlı çeşitleri kullanılmaya